Buletin Duminical

6 Aprilie 2014

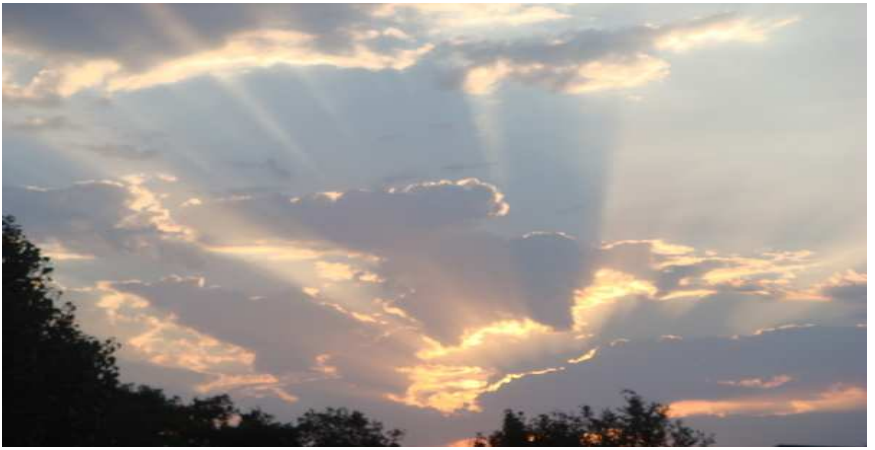

Lucruri care nu se clatină:

Scaunul de domnie al lui Dumnezeu

„Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este veşnic; toiagul de domnie al împărăţiei Tale este un toiag de dreptate.” (Ps. 45:6).

„Pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate...” (Evrei 1:8).

„Scaunul de domnie al lui Dumnezeu” este locul magnific şi tainic al autorităţii Lui supreme, e Tronul cel mai înalt al guvernării Lui universale. Toată creaţia există fiindcă scaunul de domnie al lui Dumnezeu este întărit pe vecie, e neclintit.

De remarcat că prima oară în Biblie *Scaunul de domnie* apare într-o provocare inspirată de satana ca să distrugă poporul lui Dumnezeu, cu ocazia luptei lui Amalec împotriva lui Israel, după ieşirea poporului din Egipt, când Dumnezeu a zis: „Pentru că şi-a ridicat mâna împotriva scaunului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!” (Exod 17:16). Din clipa aceea poporul amalecit a devenit un simbol prototipic al duşmanului lui Dumnezeu. Lupta era împotriva lui Israel, dar provocarea era indirect proiectată împotriva Scaunului de Domnie al lui Dumnezeu, împotriva autorităţii pe care o are Dumnezeu în creaţie.

E greu să ne imaginăm splendoarea tronului lui Dumnezeu, mai ales că descrierile pe care le găsim în Biblie sunt ascunse în mister, în slava heruvimilor pe care şade El, în lumina de curcubeu care-l înconjoară, în roţile de fulger din vedeniile lui Ezechiel, sau locul acela smaraldic înconjurat de o

mare cristalină ca sticla din vedeniile lui Ioan în Apocalipsa, un tron din care ieşeau fulgere, glasuri şi tunete... Acesta este locul cel mai sacru din univers. Unii sunt de părere că Sfânta Sfintelor din vechiul Templu de la Ierusalim, şi chivotul pe care era aşezat capacul de aur, numit şi scaunul îndurării, erau cu întreaga arhitectură a templului un portret, o înfăţişare, a lucrurilor de sus din jurul scaunului de domnie al lui Dumnezeu în lumea invizibilă spirituală.

Un alt lucru interesant este că în Sfânta Scriptură găsim amintit un alt scaun de domnie, nefast, stricat, vrăjmaş, scaunul de domnie al lui Satana; uzurpatorul şi intrigantul de diavol şi-a înălţat şi el un scaun de domnie, un tron, pe care şi-l plimbă haotic din loc în loc în deruta provocată împotriva lui de avansul Împărăţiei lui Dumnezeu. Avem exemplul bisericii din Pergam care ridica steagul Evangheliei chiar în locul unde era tronul satanei, chiar acolo unde locuia el cu minciuna şi destrăbălarea şi intrigile lui murdare. Acolo era statul major al prigoanelor pornite împotriva sfinţilor Domnului (Apoc. 2:13). Vai, în câte oraşe astăzi şi-a instaurat el tronul fărădelegilor!

Privim însă cu încredere şi bucurie la Cel care şade pe scaunul de domnie al măririi şi are vrednicia aceasta pentru că Şi-a vărsat sângele pentru răscumpărarea noastră. Noi avem cuvântul mărturiei, care rămâne tare şi neclinitit: *„Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci!”*

Deces: Duminica trecută, 30 martie 2014, a trecut la Domnul Daniil Bucur, soţul sorei Cornelia Bucur, abia sosit din România de câteva zile.

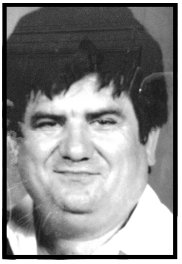

Daniil Bucur s-a născut la 16 februarie 1946 la Feteşti, al doilea copil al lui Teodor şi Alexandrina Bucur, o familie în care a crescut cu frica de Domnul. Şi-a predat viaţa Domnului Isus de tânăr, şi după mutarea la Constanţa s-a căsătorit cu Cornelia Ursălaş la 17 octombrie 1971. Au avut împreună doi copii, Emanuel şi Sorin. În 1983 au venit în America. Din anul 2000 a început să aibe probleme grele cu sănătatea, în special cu inima, tensiunea, şi diabetul, dar prin toate şi-a păstrat credinţa în Domnul Isus. Ultimele şase luni din viaţă le-a petrecut în România, parcă presimţind că nu mai are mult de umblat în călătoria vieţii, luându-şi rămas bun de cei doi fraţi şi o soră pe care-i are în ţară. Miercurea trecută s-a întors din ţară dar încă de pe avion nu s-a simţit bine, a făcut o comă diabetică, a mai stat acasă împreună cu sora Cornelia câteva zile şi apoi a plecat la Domnul. Au rămas în urma lui: soţia Cornelia, copiii şi soţiile lor: Emanuel şi Violeta, Sorin şi Maria; zece nepoţi: Andrew, Teddy, Hannah, Hailey, Lorin, Rebecca, Ava, Audrey, Max şi Ben; iar în ţară fraţii şi sora lui: Nelu, Oriţă şi Jenny, cu familiile lor. Serviciile de înmormântare au fost săptămâna trecută joi seara şi vineri dimineaţa. A luat parte mult popor. Domnul, în îndurarea Lui cea mare, să dea mângâiere celor întristaţi!

Un vis

Visam că m-a luat să râdă
Cel rău, viclean, cu ghiara hâdă,
Şi-n grai cu tonul vehement
Să-mi spună că-s un faliment.

Şi ca să-mi dea nişte torpile
M-a dus printre automobile,
Dar nu din cele mai de soi,
Ci printre rable de gunoi.

Eram printre maşini stricate,
Şi ruginite, demodate,
Motoare cu segmenţi gripaţi,
Şi cu rulmenţi anchilozaţi.

Maşini urâte, fără cheie,
Şi cu bujii fără scânteie,
Cu roţi în pene, jos la sol,
Şi rezervoarele - la gol.

„Aşa eşti tu," zice vicleanul,
Şi râde-n hohot şarlatanul.
„Te ia buldoza de urechi
Şi te aruncă la fier vechi..."

Am înţeles ce-a vrut să spună,
Cel rău cu gura lui nebună
Că dac-am şaptezeci de ani,
Sunt un nimic, nu fac doi bani.

...Dar cum visam aşa deodată
M-a luat o mână preacurată,
Şi-am auzit, — „Nu asculta
La ce-ţi vorbeşte gura rea!"

„Ia uite-aici altă maşină,
Ca nou-nouţă din uzină,
Frumoasă ca un giuvaer
În mână de bijutier."

Stătea maşina cea luxoasă,
Pe Rege-l aştepta să iasă.
Şă-l poarte-n luxul lui regal,
Într-un alai fenomenal.

„Aşa eşti tu... nu eşti rugină,
Aprinde-ţi farul de lumină!
Şi dacă-L porţi pe Dumnezeu
Nimeni să nu-ţi spună, *deşeu*!"

„Iar alţii dacă râd, ce-ţi pasă?
Tu ai chemarea glorioasă
Să-L porţi în tine pe Hristos;
Şi-n ochii Lui eşti preţios!"

...Şi m-am trezit cu-ncredinţarea
Că Domnul îmi ştie cărarea,
Şi-am hotărât cât mai trăiesc
Cu drag pe Domnul să-L slujesc.

Dar am şi râs puţin de mine:
Stăpânul ne vrea limuzine?
Oare suntem gata mereu,
Ca să-L purtăm pe Dumnezeu?

Eu ştiu că vine-o zi mai bună,
O zi de slavă şi cunună,
Când toate se vor înnoi,
Şi lucruri vechi nu vor mai fi.

Va fi atunci o frumuseţe
Cu strălucire şi nobleţe,
Un loc despre care ne-a spus
Domnul Hristos, slăvit Isus.

El ne va lua din suferinţă,
În *carul Său* de biruinţă;
Ne va purta atuncea El
Sub al măririi Lui drapel ! (V.P.)

Mai mult face un nume bun decât untdelemnul mirositor, şi ziua morţii decât ziua naşterii... Mai bine cel bun la suflet decât cel îngâmfat." (Ecles. 7:1,8)

Şcoala Duminicală, joi 10 aprilie 2014

Un rege-preot mesianic

Textul: Ieremia 23:5-6; Zaharia 6:9-15; Ioan 19:1-5; Evrei 7:13.

Versetul de aur: *„Apoi s-au apropiat de El, şi ziceau: Plecăciune Împăratul iudeilor!" Şi-i dădeau palme."" (Ioan 19:3).*

Din luna martie: •Grupul coral de tineri; •La amvon, Costel Albu, Botoşani şi Florentin Clipa, Suceava; •Un grup din orchestră cântă la o şcoală publică din Mt. Prospect.

<u>O întrebare din Biblie:</u>

• *În ce seminţie din Israel era cetatea Ramot-Galaad?*

****

<u>Răspunsul de săptămâna trecută:</u>

• Ioel 1:6.

BETEL

„Nu te teme, pământule, ci bucură-te şi veseleşte-te, căci Domnul face lucruri mari!” (Ioel 2:21).

Serviciul de închinăciune

Cântare comună
Rugăciune de invocare
Cântare comună
Clipe de Rugaciune,
conduse de fr. G. Zaica
Cor mixt
Solo, Bianca Voica
Poezie, Alla Dinu
Duet, Clement & Cindy Popovici
Cor mixt
Solo trompetă, Iony Dinu
Anunţuri & colecta
Cântare comună
Citirea Textului
Predica
Cina Domnului
solo, Amber Ilisie (la pâine)
solo, Laura Brad (la pahar)
Cântare comună
Benedicţie

Cântările comune, conduse de fr. Sorin Cimpoeş.

„Căci mai mult face o zi în curţile Tale decât o mie în altă parte...” (Psalmul 84:10)

Biserica Baptistă Română „Betel” - 6120 N. Harlem Ave., Chicago, IL 60631
Serviciul divin duminical, după amiază: 4:00 - 6:00
Radio - WEEF 1430 AM, duminica dimineaţa între 8:30 şi 9:00
Internet - http://www.betelchurch.org